

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioann. Jonstoni|| Historiae Natvralis|| De|| Exangvibvs|| Aqvaticis|| Libri IV||

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCCLXVII.

VD18 90529022

Titvlvs I. De Crustatis in genere.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11100

Uſus. Adhibitus eſt in Medicina olim. *Galen. l. 11.* Galenus et Plinius inter Psiloθra refe-
runt. Archigenes ad aegylopas la-
nae tomentum sanguine leporis mar-
ini tinctum indit. Jubent quidam
et lepore marino recenti podagram
fricari, prodente Plinio. *Veneratum*
eſſe certissimum eſt, eum in primis,
qui in Indico mari. *Eo Titus a fratre*
Domitiano ſublatus eſt, ut Plinius
ait. Non ſunt minus mira, quae de
lepore marino traduntur. Venenum
eſt aliis in potu aut cibo datus, aliis
etiam viſu. Hic quidem gravidae ſi
aspexerint foeminam duntaxat ex eo
genere, statim nauſea et redundatio-
ne vitium fatentur, ac deinde abor-
Plin. H. N. tum faciunt. Remedio eſt mas in-
duratus ſale, ut in brachialibus ha-
beant: eadem res in mari et tactu qui-
dem nocet. Alibi tamen, mortem
faepe inferre, et ſi nihil aliud ventrem
doloribus acerbiffimis torquere ſcri-
Aelian. H. bit: quod et Aelianus prodidit. Quae
de mulieribus dicta ſunt, a Rondele-
tio experto conſirmanturn, ſed reme-
di non meminit. Symptomata quae
inſequi ſolent, egregie vetuſtiffimus
Nicand. in
Alexiphar. Poēta deſcripſit:

Post bibitum hoc virus viridis stagnan-
tia fellis
Excrementa manent, tenebroſo lumi-
na viſu.
Caligant, liquidae abeunt in corpore
carnes:
Nauſea adebit, tumet alta cutis, talique
caleſcunt:
Subque cavis oculis roſeo fucata ru-
bore
Apparet facies, ſſensque urina mo-
ratur,
Quae nunc purpureo, nunc ſanguineo
eſſe colore
Cernitur, et quemcunque videt conte-
mnen pifcem
Affolet aversans, ut quaelibet aequo-
ris aeger.

Hinc patet vix pulmoni proprie-
infestum, cum tot affeſtus ſumpto
eo oboriantur. Fatendum tamen
plerumque tabem invadere. Alexi-
pharmacorum quae contra adhiben-
tur haud paucus eſt numerus. Ex-
hibetur primo helleborus niger, hinc
lac aſinum in primis, nec non deco-
ctum malvae, et alia, de quibus Aldro-
vandum vide. Rondeletius mulieri,
quae nauſeam ex odore conceperat,
Aldrov. de
Moll. c. ult.
cancrorum uſum praefcriptit.

HISTORIAE NATVRALIS DE EXANGVIBVS AQVEIS

LIBER II.

DE CRVSTATIſ.

TITVLVS I.

De Crustatis in genero.

Plin. H. N. Quae Crustata Plinio, illa La-
l. II. c. 31. tinis alii Crustacea, quod
Nomen. molli crusta operaſint, Grae-
cis μαλακόζουνα, eandem ob cauſam
dicuntur. Medium inter Teſtacea
et Mollusca ſortita locum videntur.
Nam quatenus foris crusta, etſi fra-
gili et tenui obtenguntur, cum teſta-
ceis conueniunt: quatenus molle car-
noſumque intus continent, Mollibus
comparantur.
Descriptio. Offibus carent, quod oſſa juncturis
indigerent, ut Cardanus ſcribit, nec
ſub crusta extendi poſſent. Com-
munes ipſis cum caeteris exanguibus
partes, Caput, Alveus, Gula, venter,
et iſteſtinum. *Alveus* totius corporis
indiscretus eſt: nec caput diſtinctum,
nec aliud quicquam. Ideo ea Gale-
niſ capite truncare voluit: quod ca-
ve de Caudatis accipias. Καρεῖδεſ iſta
dicuntur, non tam quod magnum
caput habeant; exiguum enim hoc:
quam quod maximum inter caetera
crustata. Et videtur Athenaeus, apud
quem iſta leguntur, κεφαλὴ catachre-
ſtice pro thorace et capite ſumere.
In Capite Os eſt, quod protinus ven-
trem *Arist. H. A.*
b. 3 *prof. l. 3.*
trem l. 4. c. 5.

trem in omnibus, praeterquam in Locustis excipit, mox a ventre intestinum. Exiguus is, si proportionis in corporum magnitudine ratio habeatur: hoc, simplex usque ad exitum extremitati clementi dejicitur. *Dentes* in ore habent duos priorēs, et quia hi ad exactam ciborum contritionem non sati, quoad intima corporis penetrare queat, tres in ventriculo, altrinsecus singulos, inferius tertium. Longi qui in ore et tegmine dupli operti, inter quae talia quaedam interjacent, qualia locustarum dentibus annexi suo loco dicemus. Intra hos binos dentes carnosum est illud, quod linguae proportionem ejusque effigiem gerit. Supra os *Oculi* fiti sunt, iisque duri omnibus, apti intro, foras, et in obliquum et quidem celeriter moveri, ideo palpebris carent: Cardanus

Arist. H. A.
l. 4. c. 2.

Cardan.
variet. l. 37.

Plin. H. N.
l. 9. c. 31.

Arist. H. A.
l. 4. c. 2.

parcius; brachiorum annexus communis. *Tabellas* quidam Latini vocant, quas πλάκας Aristoteles, quibus cor crustae coagmentantur. *Lapides* sub crusta genitos refert Cardanus, de quibus in Cancris agemus.

In stagnis potius marinis et juxta amnium ostia, saxonibus foraminibus et limosis locis morari ex Aristotele et Athenaeo habemus. *Lapillis*, alga, limo et stercore videntur: nec a carnivibus abhorrent. *Cœunt* more eorum, quae in aversum mingunt, ineunte vere, et cum fucus maturescunt, prope terram, et quidem quod exanguia sint et naturae frigidae, diutissime. Foemina ovum rubidum, membrana praeterni obvolutum, ventri, lateri, et utriusque intestino annexum, et ad carnem usque adhaerens parit. Imperfectum illud, quod foris editum, incrementum capiat. Diversitas *Sexuum* ex nonnullis cognoscitur. Major et crassior mas, tenues genitales meatus habet, et primum pedem simplicem. Nec non duabus particulis candidis, quas in carne pectoris habet, sed a foemina discretas tum colore tum concretione similes Sepiarum promiscidi. Vorticose haesunt, quemadmodum buccini anfractus, quem Graeci μύνων, id est, papaver vocant. Oriuntur eae ab acetabulis, quae sub extremis sunt pedibus. Foeminae operculum distantius, hirsutius, et opacius: vulvae membraneariae ad intestinum hinc atque inde fissae, in quibus ovum gignitur; primus pes duplex, et cauda latior.

Longae vitae esse scripsit Plinius. *Plin. H. N.* Nulla *respirant*, sed aquam per fistulam egerendo refrigerantur. Humorem ore accipiunt, et meatu oris superiore emittunt. Hebes omnibus visus, tum quod oculos habeant duiores et prominentes, tum quod a latere positos. Valent *gustu* et *odora*. *Arist. H. A.* tu, et ad morem aquatilium dormiunt. *l. 4. c. 10.* Nullum sonum vel vocem emittunt, et obliquo motu incedunt, caudaque tantum natant.

Ad *Naturam* et *Mores* pertinet, quod hyberno solum tempore conduntur, vere et autumno pingueescunt, quod antennis potius et cornibus quam chelis, quibus tamen magis valent,

Locus.

Arist. de Ge-
ner. l. 3. c. 11.
et Athen. Di-
pno. l. 3.

Generatio.
Arist. de Ge-
ner. l. 1. c. 11.

et 14.

Arist. H. A.
l. 4. c. 2.
Arist. H. A.
l. 4. c. ult.
Plin. H. N.
l. 9. c. 31.
Sexus.

Vita.

Arist. H. A.
l. 4. c. 10.

Nullum

sonum

vel

vocem

emittunt

et

obliquo

motu

incedunt

caudaque

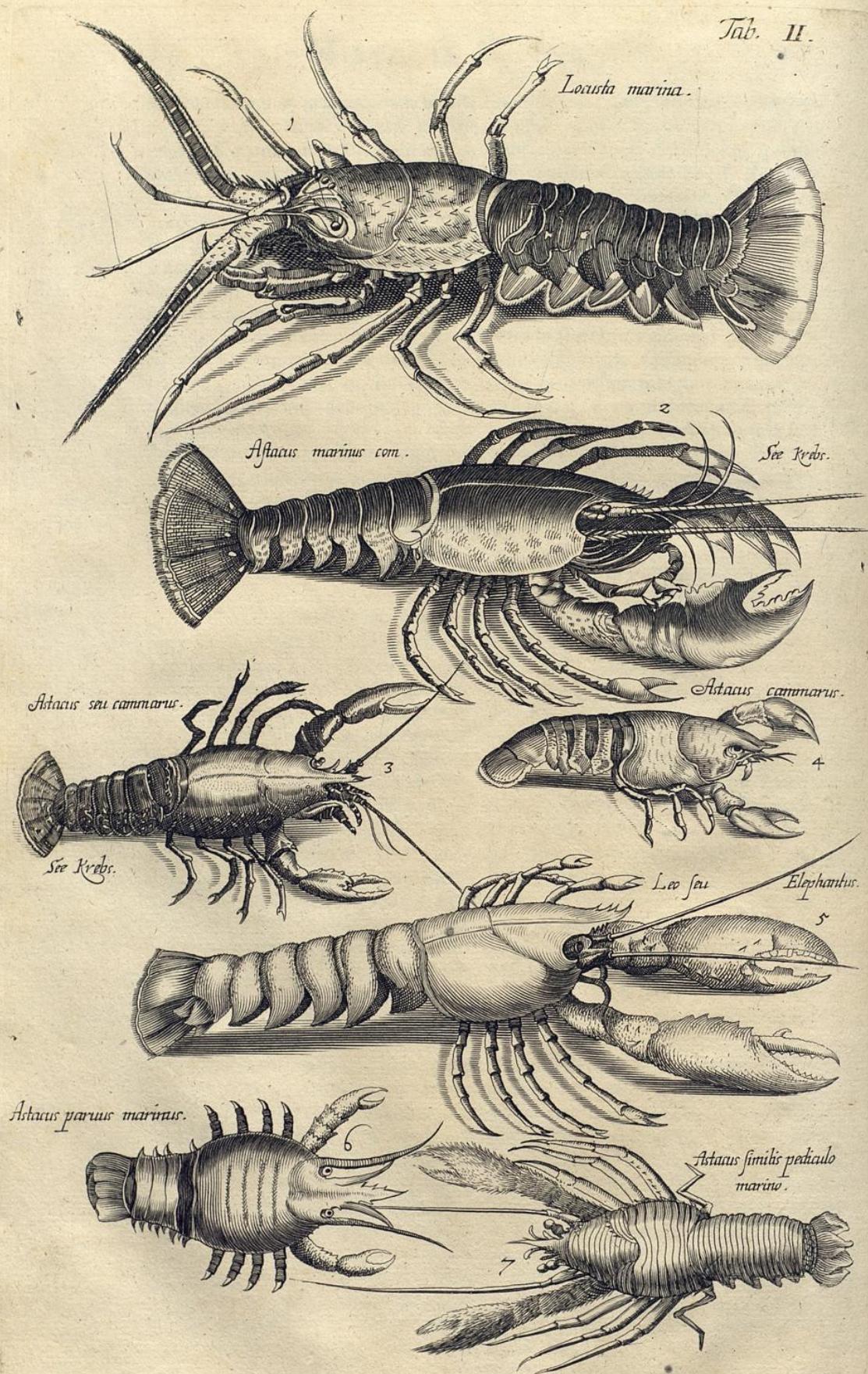
tantum

natant

СТАВРУСЬКІ АІДОГІЇ

三

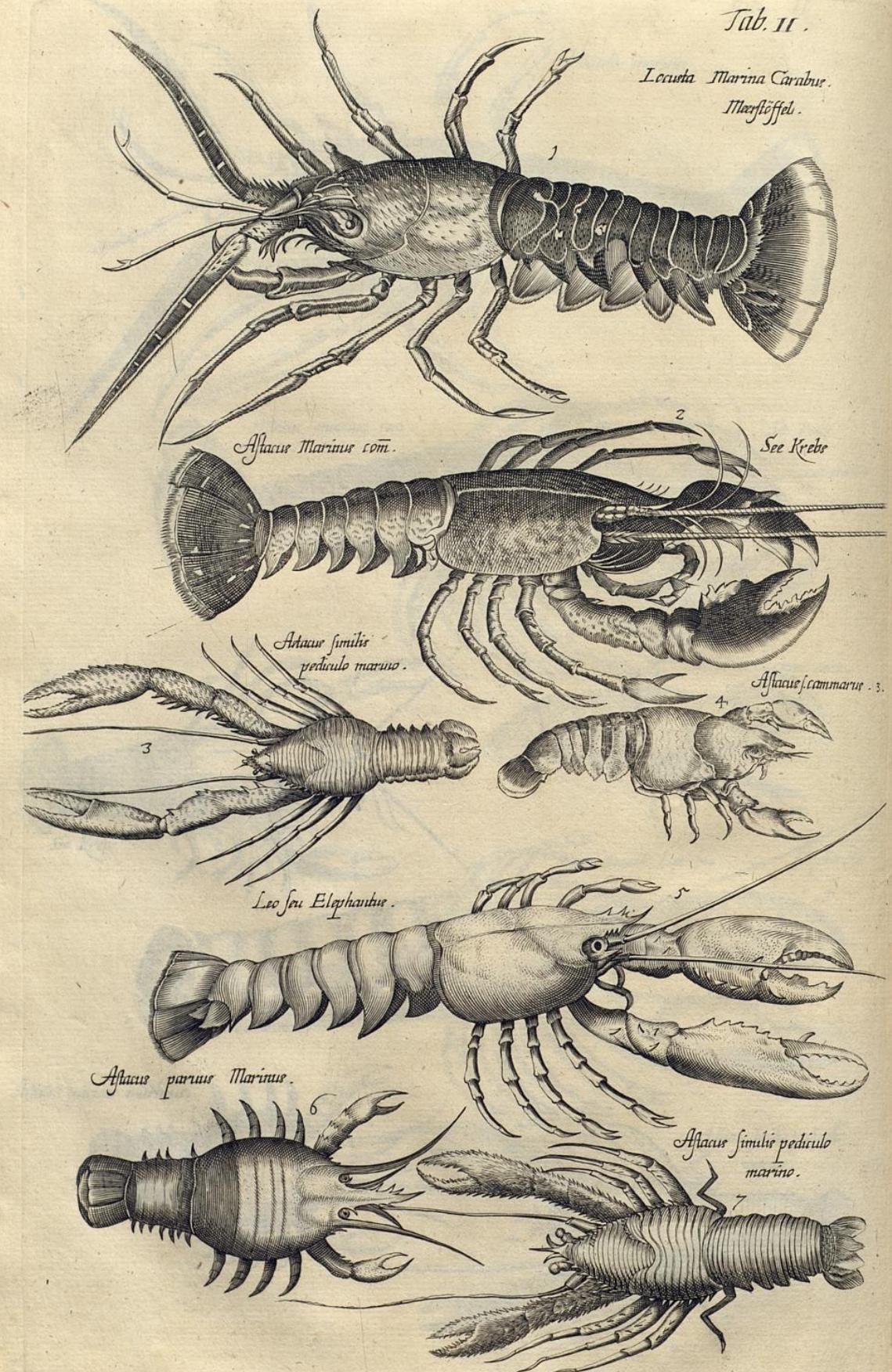






Tab. II.

Lecuta Marina Carabus.
Marsöffel.



Arist. H. A. lent inter se depugnant, istis cum aliis, *H. 17.* quod denique vere et autumno post *18. c. 17.* partum operculum exuant.

Urus. In *Cibo* laudantur plenilunio, quia *Plin. H. N.* sydus tepido fulgore mitificat tempore verno et autumnali, et cum ute-

rum gerunt. Grati sunt saporis, sed *Athen. Di-*
plos. t. 3. durae carnis, ideo coctionis arduae.

In Medicina, ad canis rabidi mor-

Lem. de Oc-

cult. Natur.

t. 3.

rum deustionem conferre, *Lemnius*

tradidit.

TITVLVS II.

DE CRVSTATIS IN SPECIE.

CAPVT I.

De Crustatis caudatis.

ARTICVLVS I.

De Locusta.

Tab. II. 1. *Nomen.* Crustata in Caudata et Rotunda optime dividemus. Illa sunt, *Locusta*, *Aflocus* et *Squilla*. *Locustam* lisidorus, a pedum longitudine dici putat. Graecis est *καράβος*, *παρὰ τὸ τῆν καράβην*, quod capite incedat, vel eo fit multum prominente, *καράβης* apud Trallianum, Hesychio et Varino *Αιγυλίκος* a caudae motu, *καβάρεος* et *καραβής*. Ab aliquibus *χραφέων*, ab aculeis, *πρὸς τὸ γραφέων καὶ χαράττεν*, id est, ad scribendum et sculpendum idoneis. Aristophanis Scholiafestes *παγέες τὸς παρὰ τὴν καράβης* exponit. Hirto aspero sunt corpore.

Descriptio. Duo eis ante oculos cornua magna, initio aspera et aculeata, deinde rotunditate praepilata, (*κέντρα* Oppianus et Aelianus, Aristoteles *κέντρα*, nos antennas vocamus) in exortu crassissima, quae paulatim magis ac magis ita gracilescunt, ut tandem in tenuissimum cirrum desinant, in omnemque partem pili instar flecti possint. *Oculi* cornei semper prominentes, et, exerti, in obliquum mobiles, aculeis acutissimis firmissimisque utrinque tanquam propugnaculis muniuntur. Oris lateribus additae appendiculae tanquam parvi pedes ad tutelam. *Dorsum* asperissimum est et aculeatum, velut e fronte aculeus magnus eminet.

In lateribus *branchias* habet veluti e pilis coagmentatas, *pedes* utrinque quinos annumeratis extremis chelis, quas Gaza modo forcipes denticulatos modo brachia forcipata interpretatus est: flectunt eos in obliquum, ut chelas introrum. *Caudalaevis* et

fine aculeis ex quinque tabellis contexta, in pinnas quinque desinens, natandi causa, ei tanquam remo innititur, et in ea totius corporis robur situm est, quod experieris, si ea parte Locustam apprehendas. *Dentes* habent primores binos majusculos et *gulam* ante ventrem exiguum, in quo nonnulli dentes, et similiis muti humor. *Cor* ex nigro rufescere observavit Bellonius. Mare cum excipiunt ore, transmittunt id ad suas branchias, quarum plures quam alia crusta integrata obtinent. *Praeterea meatus pecto-*

Arist. H. A.

re dependet usque ad exitum excre-

t. 4. c. 2.

menti: is pro vulva foeminis est: genitale vero semen continet in manibus. Jacet autem in concavo carnis, ita ut interjaceat caro. Nam intestinum ad partem curvam situm est, meatus ille ad cavam; non alio modo quam in quadrupedibus continetur. Neque vero id alia specie est in masculo et foemella, sed utrisque et tenues et candidi, ac pallidum continent humor. Et utrisque eadem origo a pectore. Quem Aldrovandus appinxit dorsum habebat inter atrum et caeruleum medium, dentem superiorem triplo majorem inferiore. Vterque intus tuberculis caret, et utrinque est acutus.

Reperiuntur in mari, circa Sigaeon in primis Athon et Ligustico. In Indico quatuor sunt cubitorum. Hyeme vero *Plin. H. N.* aprica littora sectantur, aestate in opaca gurgitum recedunt, petrofisque locis vivunt. In Ligustico nigrantes *Arist. H. A.* *t. 9. c. 3.* Pierius Valerianus conspexit.

Locus.

t. 5. c. 17.

Vetus